

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۳/۰۱/۲۸

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۴/۰۴/۰۹

صفحه ۱۷۱-۱۹۱

نوع مقاله: پژوهشی

گونه‌شناسی طرح و نقش قالی شهرستان ملایر

سپهر قاسمی

مربی گروه فرش، دانشگاه اراک، اراک، ایران

مجیدرضا مقنی‌پور (نویسنده‌ی مسئول)

دانشیار دانشکده هنر و معماری دانشگاه شیراز

mmoghanipoor@yahoo.com

دورفصلنامه علمی
انجمن علمی
فرش ایران
شماره ۲۱
بهار و تابستان ۱۴۰۱

چکیده

شهرستان ملایر مهم‌ترین مرکز قالی‌بافی استان همدان است، فرهنگ قالی‌بافی در این منطقه با زندگی مردم آمیخته‌شده و تأثیرات بسیاری از فرهنگ مردم منطقه را در خود جای داده است، به‌طوری که ملایر را می‌توان به عنوان یکی از قطب‌های مهم قالی‌بافی در غرب کشور نامید؛ چرا که قالی‌ها و قالیچه‌های این منطقه، دارای طرح‌ها و نقوش منحصر به فرد و شناسنامه‌داری هستند که اکثر آنها سبک روستایی تولید می‌شوند. اگرچه تا حدودی الگوی‌داری‌هایی از طرح‌ها و نقوش برخی مناطق هم‌جوار از جمله اراک و بیجار نیز در بافت‌های ملایر قابل رویابی است. مساله‌ی اصلی در این پژوهش شناسایی و معرفی ویژگی‌های فرمی طرح‌ها و نقوش رایج و اصیل قالی‌ها و قالیچه‌های منطقه‌ی ملایر است. نوع پژوهش توصیفی و روش اجرای آن توصیفی- تحلیلی بوده و جمع‌آوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای و میدانی (در قالب مصاحبه و کارت مشاهده) است. نتایج این پژوهش آشکار است که نقوش قالی‌ها و قالیچه‌های ملایر غالباً در فرم‌های شکسته و هندسی، در قالب الگوهای طرحی اصیلی چون؛ نقش ماهی که در بسیاری از مناطق با پیشوندهایی نظیر چهار، سگ، رودباری، علمدار و هراتی به کار می‌رود (ویژه‌ی مناطق تک پودباف)، نقش چهارچنگ، نقش پیچ جوزان، نقش شال ماهی (ویژه‌ی مناطق دو پودباف)، نقشه‌ی پنجه نباتی و نقش بر جسته در زمینه‌های رنگی لاکی، سفید و سورمه‌ای قابل شناسایی هستند.

واژه‌های کلیدی: قالی ملایر، ماهی هراتی، چهارچنگ، پیچ جوزان

Typology of carpet design and patterns of Malayer

Sepehr Qasemi

Instructor of Carpet Department, Arak University, Arak, Iran

Majid Reza Moghanipoor (Corresponding Author)

Associate Professor of Faculty of Art and Architecture, Shiraz University

mmoghanipoor@yahoo.com

Abstract:

Malayer County is the most important center of carpet weaving in Hamadan Province. The culture of carpet weaving in this region is intertwined with the lives of the people and has absorbed many influences from the local culture. As such, Malayer can be considered one of the significant hubs of carpet weaving in the western part of the country, as the carpets and rugs from this area feature unique and distinctive designs that often reflect rural styles. Although there are some influences from the patterns and motifs of neighboring regions such as Arak and Bijar, they can still be traced in Malayer's weavings. The main issue in this research is to identify and introduce the formal characteristics of the common and authentic designs and motifs of carpets and rugs in the Malayer region. The type of research is descriptive, and the method of implementation is descriptive-analytical, with data collection conducted through library research and fieldwork (in the form of interviews and observation cards). The results of this research revealed that the motifs of Malayer's carpets and rugs are predominantly in broken and geometric forms, featuring original design patterns such as: the fish motif, which is used in many regions with prefixes like four, dog, riverbank, standard bearer, and Herati (specific to single-ply weavings), the four-claw motif, the twisted walnut motif, the fish shawl motif (specific to double-ply weavings), the plant claw pattern, and raised motifs in color backgrounds of lacquer red, white, and navy blue.

Keywords: Malayer carpet, Mahi Herati fish, Charchang, Piche Jozan

■ مقدمه

طرح‌ها و نقوش قالی‌ها و قالیچه‌های ایرانی در گستره‌های متنوع جغرافیایی هر یک گویای بخشی از تاریخ و زندگی مردم این مرز و بوم بوده و نشانه‌هایی از محیط پیرامونی، عالیق و گاه بینش و اعتقادات تولیدکنندگان این آثار را در خود محفوظ دارد؛ بر این اساس شایسته است در این زمینه مطالعاتی علمی و شایسته انجام پذیرد و به زوایای مختلف آن پرداخته شود. در این راستا شهرستان ملایر و بخش‌ها و روستاهای تابعه آن به عنوان یکی از مراکز مهم در تولید قالی‌ها و قالیچه‌های روستایی به عنوان پیکره‌ی مطالعاتی این پژوهش در نظر گرفته شد. از مهم‌ترین دلایل انتخاب ملایر تنوع بالای تولیدات بهویژه در حوزه‌ی طرح و نقش است به طوری که در مراکز روستایی تولید قالی این شهرستان، ساختارهای فرمی منحصر به فرد و متفاوتی را شاهد هستیم و هر روستا الگوی طرحی و نقش مخصوص به خود را در قالی‌بافی داشته است؛ هر چند در دهه‌های اخیر، تولیدات این شهرستان به علت تأثیرپذیری از بافت‌های مناطق همچوار و بهویژه ارک، تغییراتی را در طرح و نقش خود پذیرا شده است که این تغییرات در مجموع باعث کاهش تنوع انحصاری قالی‌های روستایی ملایر شده است. تکنیک بافت در تولیدات مناطق شمالی و شرقی ملایر؛ بهویژه روستاهای حسین آباد، کسب و نجج و جوکار، یک پود و با گره متقارن است و بافت‌های مناطق جنوبی سنت بافت‌گی حوزه‌های فارسی زبان فراهان و ساروق را با به کارگیری گره نامتقارن و نقشه‌های متداول پیروی می‌کنند. سؤال اصلی در این پژوهش عبارت است از: ویژگی‌های فرمی طرح‌ها و نقوش رایج و اصیل قالی‌ها و قالیچه‌های منطقه‌ی ملایر چگونه است؟ در جهت پاسخگویی به این سؤال با شناسایی نمونه‌ی تولیدات اصیل روستاهای منطقه، ضمن ارائه آنالیزهای خطی آن‌ها، ساختار کلی طرح‌ها و ویژگی‌های فرمی نقوش اصلی موجود در هر طرح شناسایی و معرفی می‌شود.

■ پیشینه‌ی پژوهش

قالی ملایر به خاطر اهمیت آن به عنوان یکی از مناطق شاخص بافت روستایی، مورد علاقه برخی از پژوهشگران بوده است، هر چند که در خصوص معنی و تحلیل فرمی الگوهای طرحی نقوش تولیدات منطقه تا بدان‌جا که نگارندگان به آن دسترسی داشته‌اند پژوهشی صورت نگرفته است. به طور کلی خلا در آثار پژوهشگرانی که تولیدات مناطق قالی‌باف غرب ایران را مورد بررسی قرار داده‌اند، به وفور دیده می‌شود.

هوشیار راد (۱۳۹۵) در پژوهش خود به شناسایی و تحلیل طرح، نقش و رنگ‌بندی قالی‌های روستایی ملایر در سه حوزه‌ی قالی‌بافی شمال، شرق و جنوب شرقی ملایر در راستای مستندسازی و حفظ آن‌ها پرداخته‌اند. شهرابی (۱۳۹۶) با رویکردی مردم‌شناسختی ضمن مرور فرایند تولید قالی در منطقه‌ی ملایر و اشاره به تنوع شیوه و سبک بافت در قالی‌بافی منطقه، تاثیر عوامل اجتماعی و فرهنگی را در مواردی همچون انتخاب فام‌های رنگی، نام‌گذاری و کاربرد طرح‌ها و نقوش، وجود آیین‌ها و اعتقادات در فرایند بافت قالی‌های ملایر را مورد واکاوی قرار داده است. جرمی (۱۳۶۳) اشاراتی به اهمیت دره‌ی جوزان به عنوان یکی از حوزه‌های تولید قالیچه‌های روستایی داشته و برخی از تولیدات مهم منطقه را واکاوی کرده است. ادواردر (۱۳۶۸) قالی ملایر را به دو دسته‌ی شمال غربی و جنوب شرقی تقسیم کرده و به معرفی برخی از طرح‌های شخص منطقه پرداخته است. یساولی (۱۳۷۰) در بررسی قالی‌بافی ایران در ذیل قالی‌بافی منطقه‌ی همدان، بر تمايزات تکنیکی و کیفی روستاهای مختلف ملایر اشاره دارد؛ وی روستاهای جوزان و مانیزان را به عنوان روستاهایی معرفی می‌کند که قالی‌های با کیفیت تولید می‌کنند و قالی‌های روستای توسک را قالی‌های نقش برجسته و در ابعاد ذرع و نیم، تودری و پشتی معرفی می‌کند.

صور اسرافیل (۱۳۷۵) در بررسی قالی همدان در بخش قالی بافی ملایر، ضمن معرفی شهرستان ملایر و نام بردن از اسمی چندین روستای شاخص در زمینه تولید قالی به تأثیرپذیری تولیدات شهری ملایر و برخی روستاهای از تولیدات مناطقی چون ساروق، اراک و شهر همدان می پردازد. فرهادی (۱۳۸۳) به بررسی قالی های گل بر جسته ای درهی جوزان ملایر پرداخته و کوشیده تا نو بودن بافت این نوع قالیچه ها در ایران را مورد بررسی قرار دهد و ضمن معرفی طرح و نقش به واکاوی رنگ های مورد استفاده در این سبک قالی ها نیز پرداخته است.

گودرزی (۱۳۸۹) در بررسی قالی ملایر، اشاره ای کوتاه به قالی چهار چنگ نتج دارد و فقدان لچک و ترنج را از ویژگی های بارز تولیدات منطقه معرفی می کند. ژوله (۱۳۹۰) شهرستان ملایر را از مرکز مهم قالی بافی به سبک روستایی معرفی نموده که البته در دهه های اخیر دچار تحولات زیادی شده است. رضوانی و دیگران (۱۳۹۲) ضمن معرفی کلی فرایند تولید قالی در منطقه به بررسی علل رکود صنعت فرش بافی در سه روستا از توابع دهستان جوزان شهرستان ملایر می پردازند. Sakhai (2008) قالی های ملایر را تولیداتی عمده ایاند و باریک (کلگی) معرفی می کند که متن آنها دارای نقش مایه های هراتی یا گل حنایی با رنگ های گرم است. همچنین Ford (2008) به تولید قالیچه هایی با نقش هراتی (با نام محلی ماهی) در چند روستای جنوب شرقی ملایر اشاره داشته و بر این نکته تأکید دارد که تولیدات این روستاهای در لحاظ نوع بافت و رنگ از یکدیگر متمایز می شوند. محققین کما بیش کوشیده اند تا ضمن معرفی حوزه های قالی بافی استان همدان و به طور خاص شهرستان ملایر، تمایزات و ویژگی های خاص تولیدات منطقه را آشکار سازند. در این میان بیشترین تأکید بر تمایزات تکنیکی بوده است هر چند در محدود پژوهش هایی اشاره ای به طرح ها و نقشه های رایج در روستاهای تابعه ملایر نیز شده است. اما به نظر می رسد بررسی و تحلیل دقیق الگوهای طرحی و نقش شاخص در تولیدات این منطقه همچنان نیازمند پژوهشی جدی است که این مقاله تلاشی جهت دستیابی به این هدف کرده است.

روش پژوهش

روش پژوهش، بر اساس هدف کاربردی و بر اساس نوع گردآوری داده توصیفی است. جمع آوری اطلاعات به دو شکل کتابخانه و میدانی بوده که در بخش میدانی مصاحبه هایی با برخی از تولیدکنندگان، فروشنده های طراحان قالی در مناطق همدان و ملایر انجام گرفته است. همچنین با طراحی کارت مشاهده (با تأکید بر مؤلفه های فرمی قالی) به ثبت نظاممند ویژگی های فرمی تولیدات منطقه پرداخته شده است. جامعه ای آماری پژوهش از یک سو شامل تولیدات منطقه با طرح های رایج و اصیل بوده است که با بررسی های به عمل آمده تعداد ۴۶ تخته قالی در دسترس که اصالت منطقه ای آنها برای پژوهشگران محرز بود به عنوان نمونه های مورد مطالعه انتخاب شد (لازم به ذکر است که از این تعداد، ۱۹ نمونه دارای قدمتی بیش از ۳۰ سال هستند؛ بخش دیگری از جامعه ای آماری این پژوهش شامل تولیدکنندگان، فروشنده های طراحان منطقه بود که در مرحله نخست به واسطه مشورت با مسئولین محلی و نیز بر مبنای سوابق فعالیت در حوزه فرش منطقه، تعداد ۳۱ نفر از افراد شناسایی شدند و در نهایت در فرآیند ارتباط با آنها، تعداد ۷ نفر (شامل ۳ تولیدکننده، ۲ فروشنده و ۲ طراح) که تمايل به همکاری داشتند، انتخاب شدند.

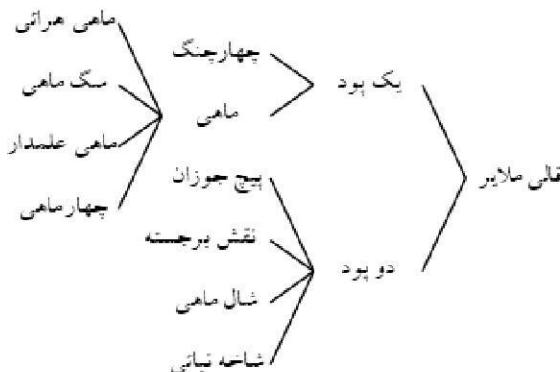
قالی ملایر

شهرستان ملایر قطب نخست تولید قالی در استان همدان است که بخش‌ها و روستاهای تابعه‌ی آن، از مراکز با اهمیت تولید قالی دست‌باف در کشور ایران است. قالی‌بافی در این منطقه با زندگی مردم عجین شده است؛ بر همین مبنای فرآیند تولید قالی دست‌باف در این منطقه (۱) تناسب و جنس مواد اولیه‌ی مورد استفاده (۲) تنوع شیوه و سبک بافت (۳) تأثیر عوامل اجتماعی و فرهنگی در رنگ (۴) نام‌گذاری و کاربرد طرح‌ها و نقش‌مایه‌های قالی (۵) وجود آیین‌ها و اعتقادات در فرآیند بافت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است که نشان‌دهنده‌ی تأثیرات متقابل محیط و هنرمند، باورهای قومی و فرهنگی است. که تأثیر آن را در مواردی همچون: تأمین مواد اولیه مورد استفاده، سبک و شیوه‌ی بافت قالی و گزینش و نام‌گذاری هر یک از طرح‌ها و نقش‌مایه‌ها و رنگ، حول تولید قالی در این منطقه می‌توان مشاهده کرد.

همچنین قالی‌های منطقه‌ی ملایر به علت مجاورت با اراك، همدان و بیجار از آن مناطق نیز تأثیر گرفته است، اما چنان که اشاره شد قالی منطقه‌ی ملایر تا حد زیادی هویت مشخص و سبک خاص خود را دارا است. قالی‌بافی ملایر از منظر تکنیک بافت و نیز مؤلفه‌های فرمی، به دو گروه کلی تقسیم می‌شود (نمودار ۱): قالی یک پود و قالی دو پود.

دورفصلنامه علمی
انجمن علمی
فرش ایران
شماره ۲۱
بهار و تابستان ۱۴۰۱

نمودار ۱- گروه‌بندی کلی قالی ملایر (نگارندگان)

بافت قالی یک پود در مناطق شمال شهرستان، نظیر: ازندريان، کمره، افسريه و جوکار؛ شمال شرق چون: کسب، ننج، خدری، کردخورده و موسی خان بالغ و شمال غرب شامل: حسين‌آباد شاملو، علي‌آباد، دهنو، عشاق و بابارود مرسوم است که گره غالب در منطقه به علت مجاورت با همدان متقاض است (جدول ۱). همچنین که نصیری درباره‌ی قالی‌بافی در مناطق شمالی و شرقی استان همدان چون حسين‌آباد و جوکار می‌نویسد؛ در این مناطق بیشتر قالی‌هایی با یک پود، با گره ترکی و در سبک هندسی با طرح‌های هراتی و ایلیاتی که از نقش‌های کردی و قفقاز نشأت می‌گیرند، بافته می‌شود (نصیری، ۱۳۸۵: ۸۷).

جدول ۱- مقایسه‌ی مناطق شمالی بافت ملایر «مناطق یک پودباف»

ردیف	شهرستان	ویژگی	نقشه
۱	ازندریان	قالی منطقه اغلب در ابعاد ۱۲، ۱۵ متری با نقش ماهی هراتی و رنگ لاکی بافته می شود.	
۲	کمره	قالی منطقه اغلب در ابعاد ۶ متری، دو ذرع و خرک با نقش ماهی هراتی و رنگ لاکی بافته می شود. (در بین فرش مناطق شمالی ضعیفترین نوع بافت را دارند.)	
۳	جوکار	قالی منطقه اغلب در ابعاد ۶، ۹، ۱۲، ۱۵ متری، پنج چارکی، ذرع و نیم با نقش چهارچنگ و سگ ماهی و در رنگ‌های لاکی و سفید بافته می شود (اصحابه با جوکار و قاسمی، بهمن ۱۴۰۲).	
۴	کسب	قالی منطقه در ابعاد ۶، ۱۲، ۱۵ متری با نقش چهارچنگ و رنگ لاکی بافته می شود.	
۵	ننج	قالی منطقه در ابعاد ۶، ۱۲، ۱۵ متری با نقش چهارچنگ و رنگ لاکی بافته می شود.	

ادامه‌ی جدول ۱- مقایسه‌ی مناطق شمالی بافت ملایر «مناطق بک پودباف»

ردیف	شهرستان	ویژگی	نقشه
۶	خدری	قالی منطقه در ابعاد دو ذرع و ذرع و نیم با نقش ماهی هراتی و رنگ لاکی سیر بافته می شود.	
۷	موسی خان بلاغ	قالی منطقه در ابعاد ذرع و نیم، دو ذرع، ۶، ۱۲، ۹، ۲۴، ۱۵ متری با نقش؛ متن اصلی ماهی هراتی، حاشیه چهارچنگ یا بالعکس و با رنگ لاکی روشن بافته می شود.	
۸	حسین آباد شاملو	قالی منطقه در ابعاد کتاره و خرک با نقش ماهی هراتی و رنگ لاکی روشن و گاه‌آ سفید بافته می شود.	
۹	دهنو	قالی منطقه در ابعاد کتاره با نقش ماهی هراتی و رنگ لاکی تبره و در برخی مواد سورمه‌ای بافته می شود.	

(نگارندگان)

لازم به ذکر است که روستاهای مانیزان و جوزان، اگرچه از لحاظ تقسیمات سیاسی زیرمجموعه‌ی فرمانداری ملایر به شمار می‌روند اما تولیدات آن‌ها به شدت متأثر از قالی‌بافی ساروق بوده و ریزبافی قالی‌های این روستاهای گاه تا حدی است که قالی‌های ساروق را تحت الشعاع قرار می‌دهند (فضلی، ۱۳۷۵: ۷۰).

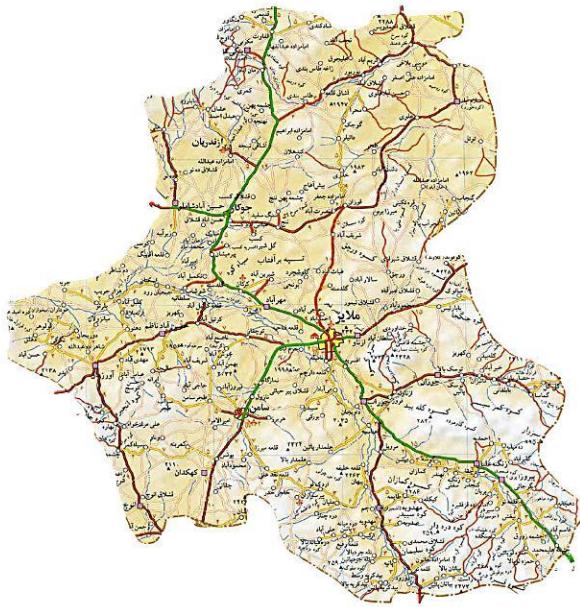
قالی های این مناطق دارای رج شماری بین ۳۵ تا ۴۵ هستند (قاسمی، ۱۴۰۳: ۷۸). بعضًا رج شمار برخی نمونه ها نیز به ۵۰ می رسد. بنا به نظر تولیدکنندگان و آگاهان محلی نقوش غالب تولیدات در حوزه های بافتی شمالی و غربی ملایر که تماماً یک پویا باشد است، در دو دهه گذشته شامل: ماهی هراتی، چهارچنگ است، که لفظ ماهی در بسیاری از مناطق با پیشوندهایی نظیر چهار، سگ، رو دباری، علمدار و هراتی به کار می رود که تماماً اشاره به نقشه های ماهی هراتی در ابعاد درشت دارند، همچنین قالی های تولیدی در نواحی شرقی و جنوبی شهرستان به علت قرابت بیشتر با قالی اراک به صورت دو پویا بوده و با گره نامتقارن بافتی می شوند، همچنین اغلب این نقوش به صورت پیچ جوزان، نقش برجسته، شاخه نباتی، شال ماهی هستند همچنین نقوش متفرقه ای چون ترمز، اطلسی، جغرافیا، چاپی و گل پنبه ای نیز در این دسته قرار می گیرند که بافت این نقوش به صورت محدود در این مناطق رواج دارد. از ۴۶ نمونه قالی مورد بررسی، ۱۸ مورد دارای نقش ماهی (۱۲ قالی دارای نقش ماهی هراتی، ۳ قالی نقش سگ ماهی، ۱ قالی نقش ماهی علمدار و ۲ قالی نقش چهار ماهی)، ۶ قالی نقش چهارچنگ، ۱۵ قالی نقش پیچ جوزان، ۱ قالی دارای نقش برجسته، ۱ قالی نقش پنجه نباتی، ۲ قالی نقش شال ماهی و ۳ قالی نیز دارای نقوش متفرقه هستند، جامعه هی آماری این نقوش در جدول ۲ قابل مشاهده است.

جدول ۲- جامعه هی آماری نقوش قالی های منطقه

ردیف	نام نقش مایه	نام نقش مایه آماری (درصد)
۱	الف) ماهی هراتی	% ۲۶,۲
	ب) سگ ماهی	% ۶,۵
	ج) ماهی علمدار	% ۲,۲
	د) چهار ماهی	% ۴,۳
۲	نقش چهارچنگ	% ۱۳
۳	نقش پیچ جوزان	% ۳۲,۶
۴	نقش برجسته	% ۲,۲
۵	نقش پنجه نباتی	% ۲,۲
۶	نقش شال ماهی	% ۴,۳
۷	نقوش متفرقه	% ۶,۵

(نگارندگان)

در انتهای جهت درک بهتر موقعیت جغرافیایی، نقشه هی جغرافیایی شهرستان ملایر (تصویر ۱) قابل مشاهده است.

تصویر ۱- نقشه‌ی شهرستان ملایر به تفکیک روستا (ostan-hm.ir)

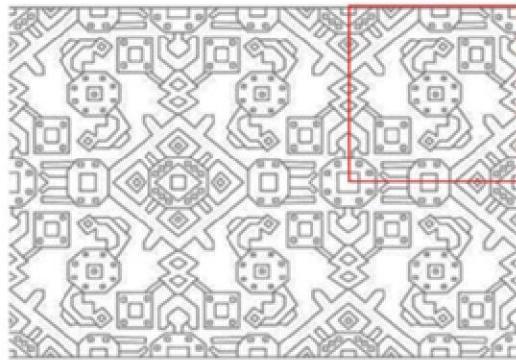
● قالی‌های تک پود

- نقش ماهی هراتی

مشاهدات میدانی (تیر ماه ۱۴۰۳) نشان داد که در تولیدات حوزه‌های مختلف قالی‌بافی ملایر، نقش ماهی دارای جامعه‌ی آماری ۳۹,۲ درصدی است. استفاده از نقش ماهی به‌ویژه در مناطق شمالی رایج‌تر است. در فرهنگ آبومی مردمان ملایر «ماهی نماد برکت و خوش یمنی است؛ به طوری که اگر شخصی به شخص دیگر ماهی دهد آن را نشانه‌ی برکت و رونق زندگی خود می‌داند» (یاحقی، ۱۳۷۵: ۲۳۶).

معروف‌ترین و یکی از انواع نقش هراتی به ماهی درهم شهرت یافته است که البته این امر فقط بیان‌کننده‌ی رواج این نقش در هرات و در دوره‌ی تیموریان است، به‌ویژه آن‌که طراحان مکتب هرات آن را به شکل دلخواه در آورده‌اند. بنیاد نقشه‌های هراتی دو برگ خمیده است که گل بزرگی مانند یک گل شاه عباسی یا گل نیلوفر را در میان گرفته است. شواهدی موجود است که آن دو برگ اساساً دو ماهی بوده‌اند و بعداً تبدیل به دو برگ شده‌اند و نام ماهی درهم نیز همین نگاه را تأیید می‌کند» (حصوصی، ۱۳۸۱: ۶۳).

به اعتقاد برخی پژوهشگران در گستره‌ی جغرافیای تولید قالی در ایران از شرق به غرب، اندازه و ابعاد این ماهی‌ها به تدریج کوچک‌تر می‌شود؛ به طوری که بزرگ‌ترین نوع ماهی‌های نقش بسته بر قالی را در شرق ایران به‌ویژه اطراف قاین، تربت‌جام و تربت‌حیدریه می‌توان مشاهده نمود و کوچک‌ترین نمونه‌های آن را در مناطق غربی ایران یعنی کردستان (زوله، ۱۳۹۰: ۳۱)؛ نمونه‌ی منحصر‌به‌فرد و شیوه بافت‌های از ماهی درهم موسوم به مرغ و ماهی در گذشته در مناطق اطراف اراک تولید می‌شد که در این نوع الگو، دو مرغ به جای دو برگ، یا همراه با دو ماهی به دور یک حوض در حال حرکت هستند (دریابی، ۱۳۸۲: ۲۳). نقش‌ها و ریزنقش‌های متعددی در الگوی ترکیبی ماهی درهم وجود دارند که عبارتند از: حوض، دعا، کرجنگ (خرچنگ)، گل میانی، قاشقی، ماهی و تاج (جدول ۳ و تصویر ۲).

تصویر ۲- آنالیز خطی واگیره‌ی ماهی درهم به همراه واگیره آن، حسین آباد (نگارندگان)

جدول ۳- اجزای مختلف نقش ترکیبی ماهی هراتی ملابر

نام	آنالیز خطی	اجزای نقش	نام	آنالیز خطی	اجزای نقش
قاشقی			حوض		
تاج			ماهی		
خرچنگ			دعا		
			گل میانی		

(نگارندگان)

- نقش چهارچنگ (چلپیا)

به نظر می‌رسد به دلیل کاربرد نقش‌مایه‌ی «گل چهارچنگ» (تصویر ۳) این قالی‌ها به این نام معروف شده است. گل‌های دیگری که در این نقش به صورت مکمل در کنار گل چهارچنگ مرسوم هستند، عبارتند از: گل سینی، گل سماور، گل قوری، گل قندان، گل خربزه‌ای، گل زنجیری، گل هله (شاه عباسی)، گل آتشی، گل اژدری، گل نهادنی (ناوندله)، گل پیره و گل قلیانی (جدول ۴)؛ همچنین از دیگر اجزای مهم این طرح، نقش چلپیا است. «چلپیا با بازوهای مساوی، نمادی از گردنه‌ی مهر و خورشید است که به عنوان نگاره‌ای کهن سال چلپیا است. چلپیا با بازوهای مساوی، نمادی از گردنه‌ی مهر و خورشید است که به عنوان نگاره‌ای کهن سال با مفاهیمی رمزی و اسطوره‌ای در هنر قالی‌بافی کاربرد دارد. در جوامع آغازین مردم به چلپیا چون مظہر آتش، احترام می‌گذاشتند» (یاحقی، ۱۳۷۵: ۲۷۸). این نماد نخستین بار در اشیاء مربوط به هزاره‌های پنجم و چهارم قبل از میلاد در حدود خوزستان کشف شده است (گشايش، ۱۳۸۴: ۲۷). لازم به ذکر است که گاهی نقش چلپیا به جز قالی چهارچنگ در دیگر قالی‌های قدیمی نیز مشاهده شده است که به عنوان یک گل در قالی‌بافته شده است.

تصویر ۳- آنالیز خطی چهارچنگ (نگارندگان)

جدول ۴- نقش شاخص موجود در طرح چهارچنگ در قالی ملایر

نام	آنالیز خطی	نقش	نام	آنالیز خطی	نقش
سماور			چهارچنگ		
سینی			خربزه‌ای		

ادامه‌ی جدول ۴- نقوش شاخص موجود در طرح چهارچنگ در قالی ملایر

نام	آالیز خطی	نقش	نام	آالیز خطی	نقش
نهاوندی			قلیانی		
پیوه			قندانی		
هله			قری		
اژدری			زنجبیری		
			خورشیدی		

(نگارندهان)

- نقش سگ ماهی

بافت این نقش در حوزه‌ی بافتی جوکار مرسوم است (مصاحبه با اسکندری و ملکی، تیر ۱۴۰۲)، به دلیل این که نگاره‌های ماهی در این نقش نسبت به دیگر نقوش ماهی بافته شده در منطقه، به شدت درشت‌تر است به سگ ماهی معروف شده است. (تصویر ۴ و ۵) در بررسی‌های به عمل آمده مشخص شد که به لحاظ کیفی تولیدات منطقه جوکار بعد از مناطق کسب و نتیج، بهترین قالی یک پودباف استان همدان به شمار می‌روند

ردیف	شهرستان	ویژگی	نقشه
۱	مازنیز	تولیدات منطقه در ابعاد ذرع و نیم، دو ذرع و پشتی و با الگوهای طرحی سه گل، چهار گل، پنج گل با حاشیه پیچ جوزان و اغلب رنگ زمینه سفید بافت می‌شود، در گذشته نقش جغرافیا نیز از تقویش انحصاری این منطقه بوده است. تفاوت بافته‌ها با زمینه گل بین دو منطقه مازنیز و جوزان در لچک و ترنج آنهاست، که در تولیدات جوزان دارای لچک ترنجی مشکل از نقش پیچ جوزان بوده، در حالی که این تولیدات مازنیز این نقش ترکیبی مشاهده نمی‌شود.	 نقش جغرافیا پشتی نقش پنج گل پیچ جوزان، بافت مازنیز
۲	جوزان	تولیدات منطقه در ابعاد بسیار متنوع و با الگوهای طرحی سه گل، چهار گل، پنج گل، پنج گل و پنج ستاره، هفت گل و امروزه طرح موسوم به چابی با حاشیه پیچ جوزان و رنگ زمینه سفید، سورمه‌ای و لاکی بافت می‌شود. همچنین الگوهای طرحی خوش‌انگوری و سه گل بیچار یا اصطلاحاً گل پنبه‌ای (گلدانی) نیز از دیگر طرح‌های این منطقه با کمیت کمتر به شمار می‌روند (اصحابه با ایزدی و قاسیمی، تیر ۱۴۰۲).	 پشتی نقش چابی پشتی نقش چهار گل پیچ جوزان، بافت اصل جوزان
۳	میشن	تولیدات میشن در ابعاد پشتی و ذرع و نیم و در قالب الگوهای طرحی شامل نقش ماهی هراتی به همراه ترنج مرکزی بزرگ، به (بته جقه) و پیچ جوزان و با رنگ‌های سفید، لاکی و سورمه‌ای بافت می‌شود.	 نقش چهار گل پیچ جوزان، بافت میشن

جدول ۵- مشخصات تکنیکی و فرمی تولیدات مناطق جنوبی و شرقی ملایر

تصویر ۴- آنالیز خطی واگیره سگ ماهی (نگارندگان)

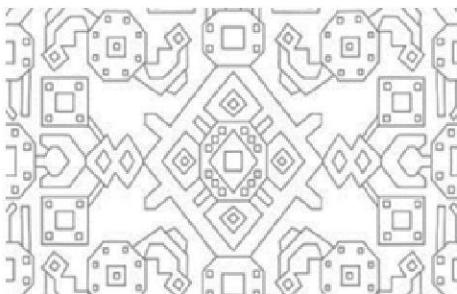

ادامه‌ی جدول ۵- مشخصات تکنیکی و فرمی تولیدات مناطق جنوبی و شرقی ملایر			
ردیف	شهرستان	ویژگی	نقشه
۴	دره جوزان و توسک	تولیدات این حوزه در ابعاد پشتی و ذرع و نیم و الگوی طرحی محрабی و گلداری با حاشیه پیچ جوزان و به صورت برجسته با رنگ‌های سفید و لaci بافتی می‌شود، با توجه به نوع الگوی طرحی رایج در این منطقه، در تولیدات آن طرح‌های ترنجدار مشاهده نمی‌شود.	
۵	ککله و طایمه	تولیدات منطقه در ابعاد پشتی، ذرع و نیم، دو ذرع و کتاره و شامل نقش شال ماهی و پنجه نباتی در قالب الگوی طرحی لچک ترنج با رنگ‌های لaci و سورمه‌ای بافتی می‌شود.	

(نگارندگان)

- نقش ماهی علمدار

نقش ماهی علمدار در برخی روستاهای غربی و جنوب غربی شهرستان ملایر بافت‌شده که تماماً به صورت تک پود هستند. (تصویر ۶ و ۷)، این نقش در روستاهای آورزمان، حاجی خُدر، ضرب علی، اردکلو، پیر سواران، قلامیرزا، قلانقدلی، علمدار بالا و علمدار پایین بافتی می‌شود (مصطفی‌با قاسمی و ملکی، آذر ۱۴۰۲)، نقش ترکیبی محوری ماهی در این طرح نسبتاً درشت و به صورت کاملاً شکسته است. لازم به ذکر است که گاه فروشنده‌گان به علت عدم شناخت، قالی‌های این منطقه را به بروجرد نسبت می‌دهند (قاسمی، ۱۴۰۳: ۸۹).

تصویر ۷- آنالیز خطی زمینه‌ی طرح ذرع و نیم ماهی علمدار
(نگارندگان)

● قالی‌های دو گل - نقش پیچ جوزان

نام پیچ جوزان به خاطر نگاره‌های حاشیه‌ی این الگوی طرحی است که به صورت هندسی پیچ خورده و از زیر و روی هم عبور کرده و از گلی به گل دیگر ختم می‌شوند. یکی دیگر از اجزای فرمی قابل شناخت قالی جوزان، حاشیه‌ی هندسی و متن گردان آن است. اگر ترنج این طرح را از وسط تقسیم بر چهار کتیم چهار عدد لچکی (سه گوش) به وجود می‌آید که در چهار گوش‌های متن قالی قرار می‌گیرد. لازم به ذکر است که ترنج جوزان از سه ترنج تو در تو و متحددالمرکز تشکیل شده که در متن ترنج دوم با طراحی هشت اسلیمی دهان از دری، چهار گلدان را به وجود می‌آورد. «هشت نگاره‌ی اسلیمی نماد هشت ماه اول سال از فروردین تا آذر که اشاره به کاشت، داشت و برداشت محصولات کشاورزی و چهار کوزه‌ی طراحی شده نماد مصرف چهار ماه از خزانه‌ی هشت ماه اول سال است و از طرفی اسلیمی که خود نماد برگ‌های درخت تاک یا همان انگور است می‌توان گفت گرایشی به مواد غذایی منطقه‌ی جوزان که همان انگور است، دارد» (حسینی نسب، ۱۳۹۵: ۱۴).

از جمله نقوشی که در متن این نوع قالی‌ها قابل مشاهده است می‌توان به نقوش هفت گل، پنج گل، چهار گل و سه گل جوزان و ۵ گل و ۵ ستاره (جدول ۶) اشاره داشت، اغلب این گل‌ها به صورت یک چهارم و در بالای لچک تصویر می‌شوند، اما در برخی نمونه‌های قدیمی این تکرار به صورت یک دوم و در امتداد ترنج‌ها است، همچنین رنگ این گل‌ها در نمونه‌های فرد ممکن است با یکدیگر متفاوت باشند؛ گل شاه عباسی، ستاره، قورچنگ، دستک، گل پیته و گل مرأینه از دیگر نقوش به کار رفته در این مدل قالی‌ها هستند. (جدول ۷)

جدول ۶- تقسیم‌بندی نقش پیچ جوزان بر حسب تعداد گل (ستاره)

				
پشتی‌های سه ستاره (گل) پیچ جوزان				
				
پشتی‌های سه ستاره (گل) پیچ جوزان	پشتی‌های پنج ستاره (گل) پیچ جوزان		پشتی‌های سه ستاره (گل) پیچ جوزان	
پشتی چهار ستاره (نگارندگان)				

جدول ۷- نقوش مختلف در نقش پیچ جوزان در قالب جوزان ملایر

نام	آنالیز خطی	نقش
ستاره		
شاه عباسی		
مُرأینه		
گل پیته		
قورچنگ		
دستک		
قورچنگ + دستک = پیچ جوزان		

(نگارندگان)

- نقش چاپی

نقش چاپی (تصویر ۸) از جمله نقش انحصاری منطقه‌ی جوزان به حساب می‌آید (صاحبہ با صیاغ و زارع، مهر ۱۴۰۲)، این نقش علاوه بر جوزان در روستاهای شهرستان ملایر نیز تولید می‌شود و همانند بسیاری از طرح‌های منطقه شاکله‌ی اصلی آن متتشکل از اجزا لجهک و ترنج با زمینه‌ی ساده (تصاویر ۹، ۱۰ و ۱۱) است. به نظر می‌رسد طرح چاپی

از تکوین و تغییر در نقوش سه گل، چهار گل و پنج گل جوزان حاصل شده است. با توجه به این سیر تغییر در نقوش تولیدات منطقه، لچک و ترنج قالی‌ها در ابتدا تنها متشکل از نقش دستک بوده است در مرحله‌ی بعد این نقش به دستک و قورچنگ تغییر یافته است. علاوه‌با توجه به این سیر تغییر (همراستا با تحولات تکنیکی) سبک خطوط به کار برده شده در تولیدات جدید به حالت گردان‌تر درآمده است در حالی که در نقوش قدیمی این خطوط تماماً شکسته بودند.

تصویر ۸- پشتی نقش چاپی
تصویر ۹- آنالیز خطی ترنج

تصویر ۱۰- آنالیز خطی
نقش‌مایه‌ی اصلی
لچک

تصویر ۱۱- آنالیز خطی
نقش‌مایه‌ی اصلی
(نگارنده‌گان)

- نقش شال ماهی

نقش موسوم به شال ماهی در اکثر مناطق ایران به نام بتنه (یا بتنه جقه) معروف است اما در روستای زند و برخی از مناطق جنوبی ملایر از جمله روستاهای ککله و طایمه به این نام معروف است (قاسمی، ۱۴۰۳: ۱۰۶). (تصویر ۱۲)

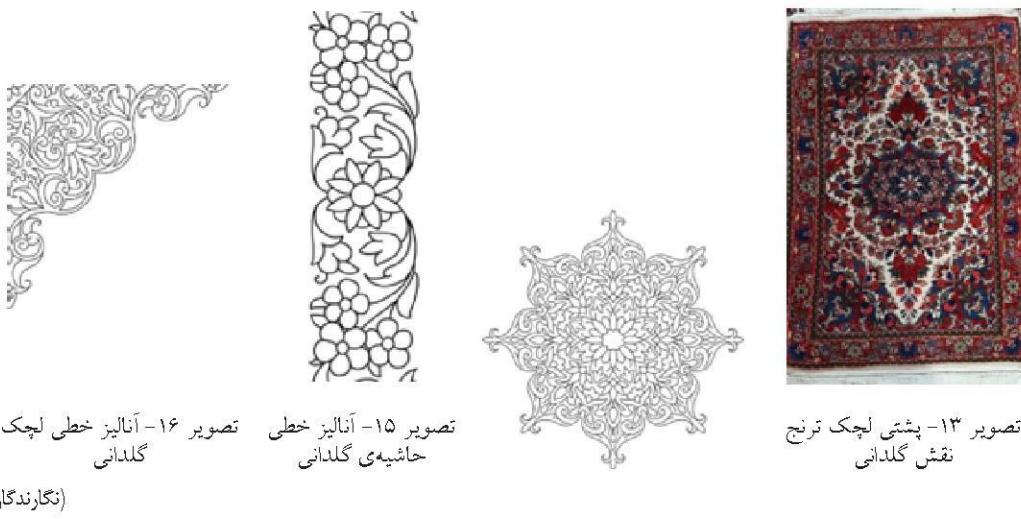
تصویر ۱۲- ذرع و نیم طایمه (زنده) نقشه شال ماهی (نگارنده‌گان)

«شال به نوعی پارچه اطلاق می‌شود که از جنس پارچه‌های ترمه است و در بافت پارچه‌های ترمه، علاوه بر کرک و پشم از ابریشم هم استفاده می‌شود. شال در قدیمی‌ترین کاربرد خود، نوعی پارچه‌ی مستطیل شکل، دراز و کم عرض است که آن را بر دور سر یا کمر می‌بستند. این پارچه بخشی از لباس ستی در بسیاری از نقاط ایران بوده است و هنوز در برخی از نقاط کشور مانند کردستان، استعمال شال کمر رایج است» (زکریایی کرمانی، ۱۳۸۸: ۱۷-۲۳). حصوری یکی از ریشه‌های فرمی نقش بتنه را نقش ماهی می‌داند (حصوری، ۱۳۸۱: ۶۱). (جدول ۸)

– نقش گل پنبه‌ای ملایر (سه گل بیجار)

نام دیگر این طرح، لچک ترنج گلدانی است. (تصویر ۱۳) این نقش از اصیل‌ترین الگوهای جوزان است که در ملایر نیز بافته می‌شود. به نظر می‌رسد اصالت این نقش برگرفته از منطقه‌ی بیجار است، زیرا که نام دیگر آن سه گل بیجار است؛ وجود سه گلی که از گلدان‌های موجود در لچک‌ها بیرون زده است دلیل دیگر این نامگذاری است (صاحبہ با ملکی، قاسمی و ایزدی، فروردین ۱۴۰۳). (تصویر ۱۶) تمایز اصلی این طرح از الگوی بیجار را می‌توان در حاشیه‌ی آن مشاهده نمود، در طرح بیجار، در حاشیه نقوش گل فرنگ وجود دارد اما در قالی ملایر نقوش گل هشت پر دیده می‌شود. (تصویر ۱۵)، ترنج این طرح نیز تا حد بسیاری شبیه نمونه‌ی بیجاری است. (تصویر ۱۴)

تصویر ۱۵ – آنالیز خطی
حاشیه‌ی گلدانی
گلدانی
(زگارندگان)

تصویر ۱۳ – پشتی لچک ترنج
نقش گلدانی

- نقش پنجه نباتی

نام گذاری نقش مذکور از دو بخش ریشه می‌گیرد؛ پنجه: به علت شباهتی که برگ‌ها به انگشتان دست دارد و نبات: به علت کشیدگی برگ‌ها و شباهت به شاخه نبات (مصاحبه با قاسمی، اسفند ۱۴۰۲). بافت این طرح در روستاهای ککله و طایمه در منطقه‌ی زند ملایر رایج است (تصویر ۱۷). اسمای نقش شاخص این طرح: گل هشت پر، پنجه یا پنجه نباتی، درختچه سرو، ماهی و حوض هستند. (جدول ۹)

تصویر ۱۷- پشتی پنجه نباتی (زگارندگان)

جدول ۹- نقش‌ماهی‌های مختلف پنجه نباتی

			نام	آنالیز خطی	نقش
درختچه سرو			گل هشت پر		
ماهی و حوض (چهارقابی و گرداله)			پنجه نباتی		

(زگارندگان)

نتیجه‌گیری

قالی ملایر از جمله قالی‌های اصیل و معروف روستایی ایران است که در ابعاد متنوع بافته می‌شود. در قالی ملایر تکنیک مرسوم بافت، دو سبک عمده؛ تک پود و دو پودبافی است که بافت قالی دو پود در مناطق جنوبی و شرقی ملایر و تک پود در مناطق شمالی و غربی شهرستان مرسوم است، نوع گره در اکثر بافت‌ها متقاضان بوده و نقش عمده‌تا به صورت فرم‌های شکسته و هندسی متظم هستند. رنگبندی تولیدات ملایر معمولاً با زمینه‌های لaci و سورمه‌ای و گاه سفید است.

■ فهرست منابع

- ادواردز، سیسیل. (۱۳۶۸). قالی ایران (ترجممه‌ی مهین دخت صبا). (چاپ اول). تهران: انتشارات فرهنگسرا.
- اسکندری، مهدی. (۱۴۰۲)، مصاحبه.
- ایزدی، مهدی. (۱۴۰۳)، مصاحبه.
- جزمه‌ی، محمد، علی اصغر شریعت‌زاده و محمد میرشکرایی. (۱۳۶۳). هنرهای بومی در صنایع دستی باختران. تهران: مرکز مردم‌شناسی ایران.
- جوکار، محمد. (۱۴۰۲)، مصاحبه.
- حسینی‌نسب، اسماعیل. (۱۳۹۵). معرفی قالی‌ها و قالیچه‌های ملایر. نشریه‌ی داخلی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی همدان، ۴، ۱۴.
- حصوری، علی. (۱۳۸۱). میانی طراحی سنتی در ایران (چاپ دوم)، تهران: انتشارات چشم.
- دریابی، نازیلا. (۱۳۸۲). نقش و اسطوره در قالی دست‌باف ایران. مجموعه مقالات اولین سمینار ملی تحقیقات فرش دست‌باف، جلد ۲. مرکز تحقیقات فرش دست‌باف ایران، ۳-۳۷.
- رضوانی، محمدرضا، ناصر بیات، ابراهیم رستگار و علی قنبری نسب. (۱۳۹۲). شناخت و تحلیل عوامل مؤثر بر رکود فعالیت فرش‌بافی در نواحی روستایی (مطالعه‌ی موردی: شهرستان ملایر). مجله‌ی مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، ۱۱.
- زارع، رضا. (۱۴۰۲)، مصاحبه.
- ذکریابی کرمانی، ایمان. (۱۳۸۸). شال‌های ترمده‌ی کرمان گذشته، حال و آینده. تهران: نشر فرهنگستان هنر.
- ژوله، تورج. (۱۳۹۰). پژوهشی در فرش ایران (چاپ دوم)، تهران: انتشارات یساولی.
- سهرابی، مهتاب. (۱۳۹۶). مطالعه‌ی مردم نگارانه‌ی عناصر و اجزای فرش ملایر، (پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد)، دانشگاه هنر اصفهان.
- صباغ، غلامحسین. (۱۴۰۲)، مصاحبه.
- صور اسرافیل شیرین. (۱۳۷۵). فرش همدان. تهران: انتشارات مینا.
- فاضلی، نعمت‌الله. (۱۳۷۵). قالی و قالی‌بافی در ساروق. فصلنامه‌ی راه دانش، ۵۲ و ۵۴.

- فرهادی، مرتضی. (۱۳۸۳). مردم‌شناسی قالیچه‌های گل برجسته‌ی دره‌ی جوزان ملایر. مجله‌ی انسان‌شناسی، ۵.
- قاسمی، سپهر. (۱۴۰۳). مطالعه‌ی ویژگی‌های بافت قالی‌های منطقه‌ی همدان (پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد)، دانشگاه شیراز.
- قاسمی، مهران. (۱۴۰۲)، مصاحبہ.
- گشايش، فرهاد. (۱۳۸۴). طراحی نشانه. تهران: نشر لوتس.
- گودرزی، علیرضا. (۱۳۸۹). دانشنامه‌ی ملایر (چاپ اول)، ملایر: انتشارات کبریا.
- ملکی، مراد. (۱۴۰۲)، مصاحبہ
- موسوی‌لر، اشرف‌السادات و اعظم رسولی. (۱۳۹۵). ساختار درون متنی فرش دست‌باف (چاپ اول)، تهران: دانشگاه الزهرا.
- نصیری، محمد جواد. (۱۳۸۵). فرش ایران (چاپ دوم)، تهران: انتشارات پرنگ.
- هوشیار راد، بهشتة. (۱۳۹۵). بررسی و تحلیل طرح، نقش و رنگ‌بندی فرش‌های روستاوی ملایر و ارائه یک طرح مبتنی بر مطالعات (پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد)، دانشگاه هنر اسلامی تبریز.
- یاحقی، محمد جعفر. (۱۳۷۵). فرهنگ اساطیر و اشارات داستانی در ادبیات فارسی. تهران: نشر سروش.
- یساولی، جواد. (۱۳۷۰). مقدمه‌ای بر شناخت قالی ایران (چاپ اول). تهران: انتشارات فرهنگ سرا.
- Ford, P. R. J. (2008). Oriental Carpet Design. London: Thames & Hudson Ltd.
- Sakhai, Essie. (2008). Persian Rugs and Carpet. London: Antique collectors Club.
- url: <https://ostan-hm.ir>